

Eikös sinä sanonut, että aika parantaa haavat Että, jos odotan kaikki palaa ennalleen Sinä et palannut Aika ei tuonut sinua takaisin Et enää ikinä kävele kanssani auringonlaskuun Et ikinä naura kanssani Hymyilit minulle ja sanoit viipyväsi vain hetken Et vain tarkoittanut ikuisuutta Kuka minulle nyt selittää tämän tunteen Kuka maalaa kanssani orvokkeja Kuka unohtaa kanssani maailman murheet Tapasin toisen Hänellä vain ei ole sinun katsettasi Hänellä on lapset ja koti Sinulla oli mielikuvitus ja rakastava syli Hänelle olen nainen sinulle olen muusa Olen Sinä olet minulle edelleen olemassa Siellä jossain Metsissä, tuulen laulussa ja meren vaahdossa Taivaassa, pilven päällä Kotona, minun luonani Täällä.